

SZIGETEK A KÖDTENGERBEN

A napnyugta időpontjában érkeztem meg a Szent György-hegy északi részén fekvő, elhagyatott baltbánya melletti parkolóba, de a jelenségből nem láttam semmit – lévén, hogy a fotózásom célja éppen a köd volt, ami mindent eltakart. Még szürkületben akartam felmászni a 415 méteres magasságban található kilátópontra, ami – számításom szerint – kiemelkedett a Tapolcai-medencét borító, vastag felhőpárnából.

Felfelé haladva az inverzió hatása szinte tapintható volt; a nyirkos hideget magam mögött hagyva, a bazaltorgonák árnyékában már 6-8 Celsius-fokkal magasabb, kellemes hőmérséklet fogadott. A világ

számos szegletét megjártam már, de azt a csodát, amit a felhők felett találtam, semmi máshoz nem tudom hasonlítani. Az éjszaka számomra leglátványosabb időszakában, a csillagászati szürkület végén, a horizont felett már feltűntek a téli konstellációk – élükön a kelő Ikrekkel és Orionnal –, de az ég kékjéből is maradt még egy szolid tónus. A panoráma tájképi részében a ködtakarón át-szűrődő települések – Gyulakeszitől, Kisapátiin keresztül Badacsonytördemecig – fényei ötvöződtek a tanúhegyek markánsan kirajzolódó sziluettjével.

SZÖVEG ÉS KÉP: LADÁNYI TAMÁS

